

SLECHT NIEUWS, ALLEZ... NORMAAL NIEUWS!

Dit jaar geen kerstmarkten, kerstbomen, kerstballen, kersttaart... Zelfs geen kerstekindjes meer die geboren worden in de nacht van Kerst. Mag niet meer van onze multiculturele leiders op gevaar van gasboetes, reisje naar een kazerne of verbeteringscursus.

Maar wie A zegt moet ook B zeggen en dat hebben ze gedaan met als uitkomst: *we vervangen Kerst door Winter*. Ik had daar nooit op kunnen komen, hoho. Wij, de vredelievende, hardwerkende, belastingbetalende Vlamingen denken er het onze van, schudden eens met het hoofd en gaan nu naar de 'wintermarkt', broerke van de boerenmarkt en zwarte markt. Daar begroeten we de mensen waarvoor de ommezwaai gemaakt is. Om hen niet tegen de borst te stoten? Maar die mensen zijn daar graag en vieren mee, lopen met een kerstmuts op en drinken gloeiwijn, WOKE!

Kerstbomen worden nu verkocht met hun Latijnse naam, dus duurder. Kerstballen worden gewoon ballen, kersttaart wordt bush en de kerstekindjes worden wat later geboren. Ik kan mij daar aan ergeren maar verloren moeite!

We woonden niet groot want de Leuvense stoof, tafel en stoelen, kast en canapé vulden de ruimte al goed. Maar een kerstboom ontbrak nooit!

Het was meer een spar met stekelige naalden die ergens uit een boske kwam en had meestal een afgezaagde top. Maar hij had een reuk zoals niets anders.

De ballen en andere figuurtjes, de slingers, pin en kaarsenhoudertjes waren erfstukken waarvan toch ieder jaar één sneuvelde.

Mijn pa maakte kerststallen met boomschors en de hele familie en straat had dezelfde. Wel iets kleiner dan de onze, hoho.

De beeldjes waren prachtig en mijn vingers jeukten altijd om er eens aan te komen. Maar ons ma waakte erover alsof het haar sacoché was. Iets later kwamen de eerste lampjes die de levensgevaarlijke kaarsjes vervingen.

Eerst kleine gloeilampen in allerlei vormen en kleuren, later kleinere met het nadeel als er één doofde ook de rest in rustpauze ging. En dan maar zoeken en vloeken. Nu spreken we over honderden ledlampjes in de boom tussen strikken, slingers en alles dat kan hangen. Ook mooi! Als er iemand is die de snelle evolutie in het kerstgebeuren het meeste voelt, is het zeker onze Sinterklaas.

Hij loopt zich op 6 december al te pletter met zijn Piet tegen kerstbomen in de huiskamers en wordt op straat nageroepen door de kerstman. Zijn paard schrikt soms als er plots een paashaas de straat over steekt. Geen wonder dat hij beroep doet op bol.com, hoho.

Ja, vroeger kwam het kerstgebeuren uit het geloof en traditie. Nu meer uit de portemonnee.

En als ze zien dat A.Vi.Bo. inventarissen, ringbestellingen en aansluitingen op één datum laat doen, dan zie ik Klaas, Kerst en Pasen dat ook nog doen, mijn gedacht!

1949, Kersegem

Een zaterdagvoormiddag in september. bijna geen mens te zien in de straat. Voor de kerk staat een zwarte lijkkooets met twee zwarte paarden in het gespan.

Zwarte pluimen op de kooets maken het nog gruwelijker. De kerk zit stampvol en velen staan achteraan recht want de stoelen zijn op. Eén voordeel: ze moeten geen stoelengeld betalen.

Vooraan staat een grote 'kist-de-luxe' met zes kandelaars, nog nooit gezien. De drie voorste rijen aan de vrouwenkant zijn bezet door chique dames in het zwart met hoed en voile. Aan de mannenkant zitten chique uitgedoste heren met de

hoed in de hand en blauw bloed in de aderen. Achter hen zitten de notabelen van het dorp. Aan de andere kant een rij nonnen, nog nooit gezien.

Voor de rest snotterende vrouwen en mannen die regelmatig op hun zakhorloge kijken want de kaarten liggen op hen te wachten in de cafés. Ze zijn daar allemaal met één reden: afscheid nemen van hun geliefde 92-jarige burgemeester Baron Jean Jacques de Boncoeur de Cuurne.

‘Baron Jan’ voor de vrienden en hij had er veel. Een val van de toegangstrap naar het kasteel had hem het leven gekost en zijn zoon Baron Louis Paul de B... was nu zijn opvolger. Een ambetant ventje - in zijn jeugd al - en nu een harteloze goestingdoener die nooit een mening deelde met zijn pa of ma. En wat iedereen vreesde gebeurde al in de kerk.

De pastoor begeleidde zijn beste vriend naar de lijkkoets gevolgd door de zwarte garde. En als de laatste de dubbele poort was gepasseerd ging deze dicht.

De champetter meldde met een krop in de keel dat iedereen in de kerk moest blijven tot de lijkstoet vertrokken was richting het kerkhof. Niemand mocht die dag het graf bezoeken. Bevel van Baron Louis Paul de ... zoon van.

Iedereen was geschokt en kwaad maar het was wat het was en een beetje te verwachten. Deze vuile zet was de dagen daarop het gespreksthema in het dorp en de cafés. Ze vreesden voor het ergste.

Ze misten hun oude baron Jan. Hij was een echte volksvriend die klant was in alle winkelkes en cafés, aanwezig was op alle feesten, de stropers en vogelvangsters mochten voor hun gerief zorgen, een bosduifke lustte hij wel in de goede boter. De boeren betaalden een kleine pacht en mochten zaaien en planten wat ze wilden. Jagen werd er niet gedaan; wie in de miserie zat kon

steeds bij hem terecht en als hij teveel bruine Oudenaardse gedronken had werd hij met de steekkar aan huis geleverd.

Een paar weken voor Kerst mochten de parochianen een kerstboom komen halen uit het grote bos rond het kasteel. Echt een man die zijn naam waardig was; 'de Boncoeur', het goede hart. Maar op een dag lag hij dood onderaan de arduinen trap van het kasteel. Volgens zijn zoon, die het had zien gebeuren, bij de tweede trede voorover gevallen recht op zijn gezicht tot beneden! Volgens de bijgeroepen dokter op slag dood door een val voorwaarts. Ook het verslag van de champetter was van diezelfde aard en vertelt door de zoon, de nagel van zijn doodskist.

Het werd erger en erger in Kersegem want Baron Louis Paul de 'Mauvaiscoeur' zette de stropers en vogelvangsters op de zwarte lijst. Boeren moesten zaaien en planten in functie van de komende jacht met zijn vrienden. De huur ging omhoog... en finaal mochten tegen Kerst geen sparren meer gekapt worden. Meer nog, nergens mocht nog een kerstboom staan bij de werkende mens wegens te gevaarlijk?!

Dat was echter een brug te ver en de dorpingen staken de hoofden samen. Maar een revolte of opstand was niet aan de orde want ze zaten vast aan de tiran met alles. De zondag daarop was er geen baron te zien in de mis want hij ging naar de stad en de pastoor kon vrij zijn ongenoegen uiten over hun nieuwe leider die hij vergeleek met Satan voor de goede verstaanders. Iedereen keek verbaasd maar ook blij op dat hij aan hun kant stond.

Toen hij de preekstoel afdaalde deed hij dat omgekeerd, met de rug naar de grond en plots was er rumoer in de kerk, veel rumoer. Iedereen wist nog dat de oude baron dit altijd deed want hij had wat hoogtevrees. Twee treden was

genoeg of hij draaide zich! Het was een doordenkertje en het lukte want overal werd gefluisterd dat Baron Jan onmogelijk op zijn gezicht kon gevallen zijn! Hoogstens op zijn achterhoofd...

Geduwd? De jonge baron had gebiecht bij de pastoor met de wetenschap dat deze toch niets mocht verklappen en hij nu vrij van zonde was. Maar wat had hij gebiecht? Een paar dagen na het maneuver van de pastoor begonnen de geruchten luider te worden. Maar bewijzen waren er niet.

En waarvan? Iedereen in het dorp ging vanaf die dag achterwaarts de trap, de stoep, de zulle van de winkels en cafés af. Het was een raar zicht. De champetter meldde dit aan zijn burgemeester Baron LP en deze werd bleek. Zoiets verbieden kon niet en hij had de boodschap begrepen. Welke boodschap? Een week later stond dit raar verschijnsel zelfs in de gazet met foto en al. Maar geen uitleg waarom. Alleen de uitdrukking *'wie het schoentje past, trekke het aan'*. Eind november nam Baron Louis Paul van mijn K....., allee zo noemden ze hem toch, de benen naar Frankrijk met hebben en houden. Want hij voelde het net sluiten. Had iemand het gezien? Vluchten is schuld bekennen en uit eerlijke schaamte en zijn nederlaag toegevende, schonk hij het kasteel en bossen aan het dorp, jawadde.

Kersegem herleefde en viel snel in zijn oude gewoontes want de nieuwe burgemeester was één van hen. Het kasteel werd het nieuwe gemeentehuis en de bossen de speeltuin voor stropers en vogelvangens. De kerstboomkes verhuisden ook ieder jaar naar de huisjes.

Maar wat was de reden van de pastoor zijn actie? Wel, baron LP had in de biechtstoel gebiecht dat hij bovenaan de trap zijn pa een duwtje in de rug had gegeven voor hij zich kon omdraaien. Niet met de bedoeling van hem te doden, maar... Door de gaatjes zag de geschrokken pastoor dat hij dat vertelde met een grijnslach, verre van spijt. Dus hij mocht zijn straf niet ontlopen. De mensen

wakker schudden met zijn act was de bedoeling en het was bingo. De druk werd de baron-vadermoordenaar te groot en vluchten was de enige mogelijkheid. Hijzelf heeft nooit geweten hoe men het mysterie heeft ontrafeld. Eenvoudig: gezond boerenverstand!

Tot op heden staat op Kerst nog steeds op het graf van Baron Jan een kerstboomke uit zijn bos waar nog af en toe gevangen wordt...

Geen paniek, het zijn uilkes, ziede mee?

En wat dat 'blauw bloed' betreft, het is even rood als het onze. Die benaming komt uit vervlogen tijden, toen de adel de zon schuwde omdat ze moesten afsteken tegenover boeren en werkende mens. Hun huid moest wit blijven en mocht niet bruinen. De aders op hun handen en armen waren goed zichtbaar en hadden een blauwe kleur, vandaar 'blauw bloed'.

Bij ons volk waren ze zelfs niet te zien.

Wat hun kak betreft... neenee, ge weet beter hé!

Baron Lucien van Gent